

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, « Διὰ τί οὐ συγγράφει; » ὅτι, εἶπεν, ὅρῳ τὰ χαρτία¹⁶³ πολὺ τῶν γραφησομένων¹⁶⁴ τιμιώτερα¹⁶⁵.

Σερίφιος ὄνειδιζόμενος ὑπ' Ἀθηναῖον τῇ μικροπολιτείᾳ¹⁶⁶, « Ἐμοὶ, ἔφη, ἡ πατρὸς ὄνειδος, σὺ δὲ¹⁶⁷, τῇ πατρίδι. »

Δημοκράτης¹⁶⁸ ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν γήρᾳ¹⁶⁹ καὶ πνευστιῶν¹⁷⁰, « Ποιεῖν, ἔφη, ὅπερ καὶ ξύμπασα ή Ἀθηναίων πόλις¹⁷¹ πνεῖν¹⁷² μὲν γάρ μέγχαι¹⁷³, ἰσχύειν δὲ μικρόν ».

Διογένης ἔφη τῶν ἀνθρώπων ἐνίους¹⁷⁴ τὰ δέοντα λέγοντας, ἔστιν οὐκ ἀκούειν¹⁷⁵. ὃσπερ καὶ τὰς λύρας καλὸν¹⁷⁶ φθεγγομένας οὐκ αἰσθάνεσθαι¹⁷⁷.

Σωκράτης ἐν γήρᾳ κιθαρίζων καὶ παρακρούων¹⁷⁸ ὥν », « Κρείττον, εἶπεν, δψιμαθῆ εἶναι¹⁷⁹, ή¹⁸⁰ ἀμαθῆ ».

Πελοπίδης¹⁸¹, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ ὡς βλασφημήσαντος¹⁸² αὐτὸν· « Ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω τῶν δὲ λόγων¹⁸³ οὐκ ἔκουσα ».

Σόλων¹⁸⁴ ἐκείνην εἶπεν ἄριστα τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι¹⁸⁵, ἐν ἦ τούς ἀγαθούς ἄνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι· καὶ τὸ ἐναντίον, ἐν ἦ τούς κακοὺς ἀμύνεσθαι.

Αἰσχύλος¹⁸⁶ ἐν Ἰσθμῷ¹⁸⁷ ἀγῶνα δρῶν πύκτην¹⁸⁸, καὶ ἐπὶ τῇ πληρῇ¹⁸⁹ τοῦ θεάτρου ἐκβοήσαντος¹⁹⁰, πρὸς Ἰωνα¹⁹¹, ἔφη· « Ὁρᾶς οἴδιν¹⁹² ἐστιν ἡ ἀσκησις! δ πεπληγὸς¹⁹³ σιωπῆ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν ».

Δημοσθένης, ἐρωτηθεὶς, « Πῶς τῆς ἁγιοτερᾶς¹⁹⁴ περιεγένου¹⁹⁵; »; « Πλέον, ἔφη, ἔλαιον οἶνου¹⁹⁶ δαπανήσας ».

Σόλων ἐρωτηθεὶς, « Πῶς ἀν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει »; εἶπεν· « Εἰ δοίοις ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδίκουμενοι τοῖς ἀδίκουμένοις ».

Σόλων, « Πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῦντο¹⁸⁸ »; ἐρωτηθεὶς, εἶπεν· « Ἐὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχοντις πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις¹⁹⁷ ».

Δημάδης¹⁹⁸ ἐρωτηθεὶς, « Τίς αὐτοῦ διδάσκαλος γεγονὼς εἴη; » « Τὸ

163) Ὁντα. 164) Γεν. συντακτικὴ τοῦ συγχριτικοῦ. 165) Ἀχρισώτερα. 166) ὅτι εἴναι μικρᾶς πόλεως πολίτης. 167) Εἴ ὄνειδος τῇ σῇ πατρίδι. 168) Ὁταν ἦτον γέρων.

169) Ἀσθαμάνων. 170) Ποιεῖ. 171) Δυνατὰ φυσᾶ, μέγα πνεῖν· σημαίνει δμως καὶ μεγαλοφρονεῖ, θεῖν καὶ τὸ ἐφέρμοσεν εἰς τὴν πόλιν. 172) Ἐπιρρήματικῶς.

173) Ἕποκείμενον τοῦ ἀκούειν. 174) Δὲν ἀκούουσι τὸν ἔστιν τῶν, διότι δὲν πράττουσιν ἔκεινα ὅπου λέγουσι. 175) Ἐπιρρήματικῶς. 176) Τοῦτο, οἵτι φθεγγονται. Ἐξαρτᾶται δὲ τοῦ ἔφη. 177) Παραμούσως κρούουν. 178) Τόπος ἡλικίας. 179) Τινὰ εἴναι ὄψιμαθη. 180) Μᾶλλον ἢ. 181) Ὁ θηβαῖος στρατηγός. 182) Ὑδρίσαντος. 183) Τὰ αἰσθήσεως σημαντικὰ μετά γενικῆς. 184) Ὁ Ἀθηναῖος νομοθέτης. 185) ὅτι ἐκείνης τῆς πόλεως εὐτυχοῦσιν οἱ κάτοικοι. 186) Ὁ τραγικὸς ποιητής. 187) Εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ὅπου ἐτελοῦντο τὰ Ἰσθμια. 188) Πυγμῆς ἀγῶνα. 189) Διὰ τὴν πληγὴν, τὴν ὄποιαν εἰς τὸν ἀγενιστῶν ἰδοσεν εἰς ἀλλον. 190) Γεν. ἀπόλυτος. 191) Πρὸς ἄνδρας τινὰ ἐκ τῆς Ἰωνίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· διότι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων ἡσαν μᾶλλον ἐκτεθηλυμένοι καὶ διάγονοι ἦτοῦντο. 192) Πόσον καλὸν πράγμα. 193) Πλήττω. 194) Γενικὴ συντακτικὴ τοῦ Περιγίνομαι. 195) Ἐνίκησας τὰς δυσκολίας της, κατέρθωσας νὰ γίνης αὐτῆς κάτοχος. 196) Γενικὴ διὰ τὸ συγχριτικὸν πλέον. Ἐνγοσε δὲ ὅτι δὲν εὐχείτο τὰς νύκτας, ἀλλὰ ἐσπούδαζε. 197) Πείθωνται. 198) Ὁ Ἀθηναῖος ἡγίτωρ. 199) Γεγονὼς εἴη, ἀντὶ γεγονός εἶχε γίνει.